

Afgiftekantoor
1700 DILBEEK 1

Driemaandelijke
nieuwsbrief van de
werkgroep
STRAATKINDEREN
VAN ALAGOINHAS
3de trimester 2011
15^e jaargang nr. 3

V.U. Piet Paul
Zonnekouter 16
1700 DILBEEK

P70828 I

Nieuwsbrief

Pastoral Do Menor

België-Belgique
P.B.
1700 DILBEEK 1
2/2788

Itterbeek, 25 september 2011.

Beste Vrienden van Freddy,

Het lijkt wel een ongerijmde tegenstrijdigheid. In de rijkste industrielanden wordt de kloof tussen arm en rijk steeds dieper. Tot voor kort waren sommigen onder hen (India, China, Brazilië) zelf nog ontwikkelingslanden. Voor diegenen die de reportagereeks "Brazilië voor dummies" op TV-één kon volgen is er niet veel verbeelding nodig om zich rekenschap te geven van de feiten. Wat Brazilië betreft blijven de favellas (krottenbuurten) in alle grote (en groeiende) steden een schrijnende kanker. De boeren zonder gronden blijven zich hopeloos en uitzichtloos verzetten tegen de grootgrondbezitters die hun uitgestrekte landerijen koppig laten braak liggen.

Een en ander brengt mee dat wie wil overleven en een graantje wil meepikken van de groeiende economie, zijn gezin of familie moet achterlaten om enkele honderden kilometer verderop als dagloner werk te vinden.

Ontredderde gezinnen blijven schering en inslag. In het Noordoosten, en in Bahia in het bijzonder, is en blijft de jeugd het grootste slachtoffer.

Wie kunnen we daarover beter aan het woord laten dan Freddy zelf. Hij heeft meer dan wie ook recht van spreken. In dit nummer van onze nieuwsbrief vindt U een bijzonder aandoenlijk artikel van zijn hand: "Umah esmolinha, pelo amor de Deus" = (Een aalmoesje a.u.b., om de liefde Gods) Hoe wijzelf in een dergelijke situatie reageren hoeven wij in geweten alleen voor onszelf te verantwoorden. Als mens onder de mensen weten we echter maar al te goed wat onze plicht is en wat ons te doen staat: **HELPEN WAAR WE KUNNEN!**

Het werk van Freddy blijven steunen is een plicht van naastenliefde. Vergeet dit niet a.u.b.

De Redactie

Stage in het Project Levenskunst

Mijn naam is Marcos Antonio Viana, ik ben afkomstig uit Joinville in de staat Santa Catarina, in het zuiden van Brazilië. Op 8 april dit jaar ben ik toegekomen in Alagoinhas voor een korte stage bij de Pastoral do Menor. Ik koos voor het Project Levenskunst omdat ik ervan overtuigd was hier het meeste contact te kunnen hebben met jongeren uit de verschillende wijken uit de periferie van Alagoinhas. Jongeren dus die gezien hun levensomstandigheden blootgesteld zijn aan een hoog sociaal en persoonlijke risico.

Wat me al direct opviel toen ik hier toekwam, was de naam van het project. "Levenskunst" ("Arte pela Vida" in het Portugees), niet zo maar een mooie slogan voor een sociaal project, maar het geeft ons meteen de kern weer van het werk dat deze opvoeders en hun leerlingen ontwikkelen. Kunst wordt hier ten dienste gesteld van het leven van de jongere, leven is een kunst waarbij creativiteit en geloof in zichzelf primordiaal zijn. Ik ben echt overtuigd geraakt van het belang van dit project voor de kansarme jongeren waarmee we werken. Het is geen gemakkelijke taak die veel aandacht en toewijding vraagt van alle medewerkers. De uitdagingen zijn groot en complex.

De uitdagingen en moeilijkheden worden te lijf gegaan door zowel medewerkers als leerlingen. De jongeren moeten hun berusting en fatalisme, vaak eigen aan mensen in moeilijke omstandigheden die geen uitweg meer zien, overwinnen. Ze moeten naar de cursussen komen, vaak gevaarlijke stadsdelen doorkruisen, hun eigen veiligheid riskeren. Dit geldt evenzeer voor de medewerkers van het project. Zij gaan de uitdaging aan om via de juiste pedagogische aanpak de jongeren op weg te helpen naar een nieuw geloof en vertrouwen in zichzelf en de ontdekking van hun talenten. De jongeren leren, te midden van vaak vijandige omgevingsfactoren, hun levensverwachtingen en dromen te realiseren. Kortom, dit project helpt mensen om te vormen tot actieve burgers die hun lot in eigen handen nemen, bewust van hun rechten en plichten in de samenleving.

Joanire de Souza Pinto
Coördinatrice van het Programma

Pastoral do Menor de Alagoins has

BR 101, Km 101 - Caixa Postal 48
48100-000 - Alagoins has - Bahia
Fone (075) 442-1948
Fax (075) 422-2362
C.G.C. 16.130.585/0001-02
Insc. Estadual 37.186.366-NO

Alagoins has, 30 augustus 2011.

Beste Lezers van ons boekje "Pastoral do Menor"

Samen met deze brief beginnen we dus weeral eens het laatste kwartaal van dit jaar. Zonder het goed te beseffen zitten we dus bijna weerom aan de vooravond van een nieuw jaar. Maar ja, we hebben toch nog drie maanden vooraleer we zo ver zijn. Het worden zeker drie maanden van vele bezigheden en besommeringen; planningsvergaderingen voor het organiseren van dit kwartaal, evaluaties maken van al hetgeen ondertussen voorbij is gegaan, jaarverslag opmaken in verschillende talen om jullie in de maanden december of januari een overzicht aan te bieden van de activiteiten van dit verlopen jaar. En zo maar verder gegaan; opmaken van het budgetbestek voor 2012 en laten goedkeuren door de "Raad van de Sócios", werkplanning van de verschillende programma's van onze Pastoral voor het volgende werkjaar, enz...

Brazilië blijft ondertussen maar groeien, dit wat betreft bevolking (over de 200.000.000 inwoners), economie (staat nu op de zesde wereldplaats), maar toch... de ongelijkheid blijft bestaan. Ondanks het feit dat de regering Lula ongeveer 14 miljoen mensen van onder de miserielijn haalde, blijven er toch nog altijd 28 miljoen onderzitten. Dus zeker niet op de lauweren gerust. Het blijft een serieuze opdracht voor de vele verschillende sociale organisaties hierop verder druk te blijven uitoefenen. Onze sinds 1 januari 2011 nieuwe president Dilma Rousseff is zeker en vast van heel goede wil maar heeft het helemaal niet onder de markt, zeker nu niet, wanneer zij er echt werk van maakt om de corruptie in verschillende ministeries aan banden te leggen. Heel wat mensen zijn hierover niet te spreken, zeker zij niet die afgedankt werden en... het zijn er heel wat. Er is heel wat misnoegdheid onder de parlementariërs, niet het minst bij hen die in de oppositie zitten. Maar deze zelfde verkeerde wind waait ook vanuit het kamp van de "PMDB – partij van de democraten", juist de partij die met haar sloop is gegaan als regeringsgenoot en die hun partijgenoot Temer als vicepresident hebben zien verheven worden.

Een beter Brazilië maar toch... Gisteren ben ik naar Salvador geweest, boodschappen doen en enkele mensen bezoeken die naar mij hadden gevraagd de laatste tijd. Aan een van de rode lichten stond er een vrouwtje, armzalig gekleed, onderkomen, met een zeer trieste blik en met haar uitgestoken hand vroeg ze mij: "Om Gods'genade, een aalmoesje a.u.b." Daarna, verder rijdend, deed dit feit mij serieus nadenken...

Haar gezicht was een ongekende spiegel, het weerspiegelde elk geleefd tijdsmoment: het verleden had in haar aangezicht diepe rimpels getrokken, daarin aan de kaak stellend alle voorbijge moeilijke dagen zó vol van intens lijden; de toekomst liet zich onderkennen als onzeker en vol schrik wanneer men in haar ogen keek; het nu-moment werd gesynthetiseerd door de beweging van haar lippen, extreem schuchter prevelend: „Uma esmolinha, pelo amor de Deus” – “Een aalmoesje aub., om de liefde Gods!”

Een aalmoes! Welke zou de geschiedenis van deze vrouw zijn, nog bijna alleen vel over been, verouderd zoveel vóór haren tijd? Welke dromen zal zij gehad hebben toen ze nog kind, tiener of jongere was? Wat heeft zij allemaal niet meegemaakt, wat zou ze ons hierover kunnen vertellen? En... na al hetgeen dat voorbij is gegaan, na al wat ze heeft doorstaan, wat ze heeft beleefd in haar mensenleven, wat denkt zij vandaag van het leven? Wat verwacht zij nog van deze maatschappij?

Het zou niet mogelijk zijn haar nu veel vragen te stellen. Haar probleem op dat ogenblik was gebrandmerkt door de de urgentie, beter nog door de behoefte van overleving. Zij had op dat moment zeker en vast geen tijd voor sociologische, filosofische of metafysische bedenkingen. Het maximum dat zij kon doen zou zijn zich de antwoorden te herinneren die haar smeekbede met zich meebrachten in de loop van die dag. Alles bij mekaar genomen zou zij het zeker niet klaar spelen te achterhalen wat niet werd uitgesproken, alleen maar datgene wat uitgedrukt werd door blikken van deemoed, onverschilligheid of zelfs verafschuwing.

Ten overstaan van haar armoede velde ieder zijn eigen oordeel, ook al was het maar in gedachte. "Ik weiger gelijk welke hulp aan wie om een aalmoes bedelt."; „Kijk nu hier maar, dit is dan het resultaat van een maatschappij die gestoeld is op onrechtvaardigheid"; "Waarheen gaat het geld van onze belastingen?"; "Waarom doet de Overheid niets voor deze mensen?"; "Mijn God, wat een gelaat zo vol lijden!"; "Wat kan ikzelf eraan doen, hoe kan ik het verhelpen?"; enz...

Wij krijgen het voor mekaar om verloren ruimtetuigen terug in hun banen te krijgen, het lukt ons om belangrijke vooruitgang te boeken in onze onderzoeken van kanker en om zaadgoed te ontwikkelen, aangepast aan de verschillende klimatologische omstandigheden van elke streek. Maar, nieuwe Lazarussen blijven onze straten aflopen op zoek naar de kruimels die van onze rijke tafels vallen om hun honger te stillen. (Lc 16.19-31).

En wat doen wij voor de armen? Er waren tijden van assistentie organisaties, hulpgroepen. Het ging er om aan de behoeftigen "de vis te geven", zeker als men beseft dat de honger snelle en doeltreffende oplossingen vereist. Later kwamen er de initiatieven die streven naar "menselijke promotie"; het belangrijke, zei men dan, is "hen leren vissen", om een einde te maken aan de nooit ophoudende afhankelijkheid. En nu stellen we vast dat ook dit al niet genoeg meer is. Er dringt zich een noodzakelijke vernieuwing op van de structuren van onze maatschappij die het mogelijk moeten maken dat het verarmingsproces ophoudt nieuwe miserie-mensen te produceren. Ondertussen, naargelang de concrete situatie het vereist, kan deze of gene houding de meest wenselijke, de beste zijn.

Het zijn er niet weinig, de armen en noodlijdenden die ons omringen. Er zijn armen qua economie; hongerigen, zonder huis of gezondheid, werklozen, zonder de mogelijkheid waardig als mens te leven. Er zijn ook armen op sociaal gebied; gemarginaliseerden om zoveel verschillende redenen, dronkaards, gedrogeerden, prostituees, psychisch gestoorden. En dan zijn

er ook nog de armen, verstoken van liefde; de ouden van dagen aan hun lot overgelaten, verwaarloosde kinderen en tieners, gevangenen, ontwichte en verlaten families. Ten slotte zijn er nog de armen verstoken van de basiswaarden; slaven van het genot en het ongebreidelde plezier, slaven van het geld en van de macht.

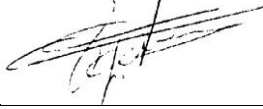
De uitgestoken hand is een alarmkreet: iemand, op één of andere plaats, heeft wat van onze materiële hulp en onze tijd nodig, van onze toewijding en onze liefde. Wij kunnen het negeren en wegvlugten in honderd en één verontschuldigen; of, kunnen ons echter ook verbinden met alle andere mensen die zich ook zorgen maken met de bliken, zoals die van onze vrouw die de tijd en de afstand blijft overbruggen om ons te vragen: "Uma esmolinha, pelo amor de Deus!"

In onze wereld, land, staat of provincie, stad, zijn er ontzettend vele initiatieven ten voordele van verwaarloosde kinderen; van zwangere moeders die door de echtgenoten verlaten werden; van tieners die heel vroeg ons redenen bezorgen tot diepe zorg; of van ouderlingen verstoken van elke vorm van familielevens en liefde. Zich voor hen interesseren of, inclusief ook, zich bij deze organisaties aanbieden als vrijwilliger, kan de eerste stap zijn om nieuwe en persoonlijke antwoorden te ontdekken ten overstaan van de sociale problemen die ons omringen en ons uitdagen.

En zo zullen we ook ontdekken dat we enorm rijk zijn in hoop, juist omdat iemand op zekere dag zijn hand uitstak naar ons, ons zó meer mens maakte en ons opnam als broer of zus. Door dit simpele gebaar te beantwoorden gaf hij ons meer waardigheid en reden tot leven. Kan dit dan geen oproep zijn om wij hetzelfde te doen?

Beste Mensen allemaal, zo wens ik jullie allen nog, van harte, heerlijke en toffe dagen, weken en maanden toe en... tot later, als 't God belieft.

Freddy Goven.

PROJECT LEVENSKUNST DE DROOM DIE WERKELIJKHEID WORDT?!

Een droom kan maar werkelijkheid worden als je er zelf in gelooft. De **pastoral do Menor** van **Alagoinhas** is als een lichtstraal in het hart van de 120 jongeren die deelnemen aan het programma Levenskunst. Dankzij dit project krijgen jongeren tussen 12 en 18 jaar afkomstig uit de kansarme wijken van Alagoinhas de kans om via kunst en cultuur aan hun ontwikkeling te werken en, wie weet, zich voor te bereiden op toekomstige carrière mogelijkheden.

Via dit programma biedt de Pastoral volgende cursussen aan: **Hedendaagse dans**, het ontdekken van de kunst van lichaamsexpressie via moderne en postmoderne dans; **Muziek**, vooral op het vlak van blaas- en snaarinstrumenten; **Plastische Kunsten**, met nadruk op het bedenken, ontwerpen en reproduceren; **Afro-Braziliaans ritme en capoeira**, met als doel de jongeren de mogelijkheid te geven hun eigen cultuur te leren waarderen en beleven.

Het programma beoogt via de culturele opvoeding bij te dragen tot het transformatieproces die de jongeren, afkomstig uit kansarme middens, nieuwe toekomstperspectieven kan bieden. Uit een onderzoek door onze sociale dienst blijkt dat 99% van deze jongeren in onzekere en preciaire omstandigheden moeten leven. Ze worden dagelijks geconfronteerd met het steeds toenemend geweld in hun wijken en in de stad. Voor hen is de Pastoral de Menor dan ook een plaats waar ze deze vijandige omstandigheden even kunnen ontvluchten. Velen komen ruim op tijd voor het begin van de cursussen toe en blijven dikwijls nog een tijdje na het einde van de activiteiten.

De 120 ingeschreven jongeren worden in 2 lestijden ingedeeld, voor- of namiddag afhankelijk van hun lesschema op school. Aangezien de meeste leerlingen de namiddagcursussen volgen, zitten we momenteel aan onze maximumcapaciteit, waardoor we met spijt in ons hart voorlopig nieuwe inschrijvingen moeten weigeren. Voor de muziekcursus hebben we een tweede lespakket ingevoerd om aan de grote vraag te voldoen.

In de 4 cursussen leren de leerlingen hun creativiteit om te zetten in voorstellingen en kunstwerken. Het project wil het recht op de "Verovering van de droom" garanderen voor de deelnemers die hun weg naar de Pastoral vonden... Uiteindelijk streefdoel is dat zo veel mogelijk jongeren terug een plaats vinden als volwaardig burger in de samenleving.

Wat volgt, is een getuigenis van een jonge diaken uit het Bisdom van Joinville, Santa Catarina in het zuiden van Brazilië, die momenteel stage loopt bij ons.

Kennis als instrument voor het oplossen van problemen

De medewerkers van het Programma Begeleiding van de Families (PAF in de Portugese afkorting) van de Pastoral do Menor van Alagoinhas stelden begin dit jaar een inventaris op van de verwachtingen van de deelnemers. Via de techniek van "De Boom van Verlangens" werd gepeild naar de thema's die de deelnemers gedurende het jaar wilden behandelen. De deelnemers, vooral de vrouwen, namen actief deel aan deze voorbereidingsfase. Volgende thema's werden aangehaald: omgaan met stress, eerste hulp bij ongevallen, drugs, de ziekte dengue (knokkelkoorts), knutselwerk, culturele en recreatieve uitstappen, leefmilieu, gemeenschapsontwikkeling, koken etc. Doel van dit voorbereidingsproces was een zo groot mogelijke samenhangigheid te doen groeien tussen de deelnemers.

De eerste bijeenkomst behandelde het thema "stress". We nodigden een psychologe uit die kwam vertellen over de oorzaken en de gevolgen verbonden aan dit fenomeen. Heel wat mensen waren geïnteresseerd in dit thema en er kwamen vele vragen uit het publiek. Enkele tussenkomsten vanuit de groep deelnemers:

"Ik heb geleerd op tijd stoom af te blazen en diep adem te halen wanneer een probleem zich stelt," zegt mevrouw Valdete de Jesus uit de wijk Alagoinhas Velha.

“Dankzij de voordracht en de discussies heb ik geleerd beter om te gaan met de dagdagelijkse problemen,” vertelt ons mevrouw Maria Antonieta uit de wijk Baixa da Santinha.

“De voordracht heeft me geleerd om kalmer te worden alvorens de problemen te lijf te gaan evenals in de omgang met de andere gezinsleden,” klonk het bij mevrouw Maria Cícera da Conceição uit de wijk Alagoinhas Velha.

“Ik heb geleerd af en toe even halt te houden en niet te denken dat alles op één en hetzelfde moment moet opgelost worden. Ik heb geleerd ook aan mezelf te denken,” volgens mevrouw Dejanira uit de wijk Cruzeiro dos Montes.

Bij mevrouw Vera Lúcia uit de wijk Cruzeiro dos Montes luidt het: “Ik heb geleerd dat ik eerst meer moet luisteren alvorens in actie te schieten.”

“Ik heb geleerd uit de woorden van de psychologe dat ik mijn problemen moet oplossen in plaats van ze op de lange baan te schuiven, want voortwoekerende bekommernissen maken me ziek,” getuigde mevrouw Terezinha uit de wijk Mangalô.

“Het deed deugd om de psychologe te horen spreken, ik ben een heel ander mens nu en ik zal de problemen anders aanpakken dan voorheen,” vertelt een geëmotioneerde mevrouw Georgina Pereira Costa Silva uit de wijk Alagoinhas Velha.

“Wat ik belangrijk vind bij het programma PAF is het belang dat er wordt gehecht aan mensen zoals wij. In ons dagdagelijkse leven ondervinden we veel stress bij het zoeken naar oplossingen voor de berg van problemen die we ondervinden. Maar we leren er mee omgaan, en dat is belangrijk,” besluit mevrouw Joalice da Silva Ferreira uit de wijk Alagoinhas Velha.

Marismônica, pedagoge van het programma.
Alagoinhas, 06 juni 2011.

Het Project “Leergast”

Momenteel zijn 53 jongeren (meisjes en jongens) verbonden aan dit project tewerkgesteld op basis van een leercontract bij bedrijven en ondernemingen in de stad Alagoinhas.

Vooraleer de jongeren aan de slag gaan in de bedrijven nemen ze deel aan een 14-daagse intensieve opleiding, in totaal 40 lessen. Deze opleiding heeft als doel de jongeren theoretisch en praktisch voor te bereiden op hun toekomstige taken bij hun werkgevers.

Na deze training worden de jongeren overgedragen aan de ondernemingen en bedrijven die deelnemen aan dit programma. Van dinsdag tot vrijdag werken ze er 4 uur per dag, de andere daghelft lopen ze school. Op maandag nemen ze deel aan theoretische vorming georganiseerd door de Pastoral do Menor.

Elke twee weken komen we samen met alle jongeren waar positieve en negatieve ervaringen worden uitgewisseld en geanalyseerd. Via een gespreksronde worden de jongeren, dikwijls op ludieke manier, uitgenodigd hun indrukken te geven van de voorbije 2 weken. De gehanteerde pedagogische aanpak tijdens deze bijeenkomsten bevordert een ontspannen sfeer en zorgt voor een groeiende integratie binnen de groep. Elke twee maanden worden vergaderingen belegd met de ouders of verantwoordelijken voor de jongeren om samen het leerproces te analyseren en te begeleiden. Het is een gelegenheid om de band met de gezinnen aan te halen en overeenstemming te bekomen over principes en waarden binnen het leerproces van de jongeren. Maandelijks gaan we op bezoek bij de ondernemingen waar we gesprekken hebben met de verantwoordelijken en/of naaste medewerkers van de jongeren. Dit maakt het voor ons mogelijk om zo kort mogelijk op de bal te spelen in geval van problemen en/of conflicten op de werkvloer. Daarnaast bezoeken we ook de scholen waar de jongeren studeren zodat ze ook daar op de hoogte blijven van de professionele activiteiten van hun leerlingen in het kader van de Federale Wet 10.097/2000 (wet op het leercontract voor jongeren). Uit ervaring blijkt dat jongeren, eens ze aan de slag zijn in de bedrijven, gemakkelijk de interesse

verliezen in hun schoolstudies. Het is dan ook van belang de schoolverantwoordelijken hiervan bewust te maken zodat ze op een creatieve manier hun leerlingen kunnen blijven motiveren.

Behalve de theoretische en pedagogische begeleiding kunnen de jongeren ook rekenen op psychosociale bijstand vanwege de Pastoral do Menor dankzij het waardevolle werk van onze psychologe en maatschappelijk werkster. Zij begeleiden de jongere op individuele basis en in groepsverband gedurende het leerproces en bereiden hen voor op de feitelijke start van hun beroeps carrière na de opleiding.

Het is van het grootste belang dat de verantwoordelijken van de ondernemingen waar de jongeren tewerkgesteld worden zich bewust zijn van het doel van de opleiding. Ze moeten doordrongen zijn van het feit dat de jongeren in geen geval mogen gezien worden als louter goedkope arbeidskrachten. Een leerproces vereist speciale aandacht van de verantwoordelijken en de bovengenoemde federale wet voorziet dan ook in de verplichte aanstelling binnen het bedrijf van een soort monitor of coach. Deze persoon heeft een dubbele functie, naast het motiveren, begeleiden en oriënteren van de jongere moet hij of zij ook de bedrijfsverantwoordelijken en medewerkers blijvend motiveren om mee te werken aan het leerproces.

Dit project is een prachtige ervaring die heel wat jongeren de kans geeft de obstakels te overwinnen om door te dringen op een voor hen vaak moeilijk toegankelijke arbeidsmarkt.

Gislanne Barbosa,
Coördinatrice van het Programma.

Programa NOC van de Pastoral do Menor maakt het verschil

Het NOC – Portugese afkorting voor het programma Centrum Wijkateliers van de Pastoral do Menor van Alagoinhas telt momenteel 400 ingeschreven jongeren in 5 verschillende wijken waar dit programma actief is: Cruzeiro do Montes, Baixa da Santinha, Mangalô, 02 de Julho en Serra do Ouro. De volgende cursussen worden op vraag van de bewoners georganiseerd: voetbal, ludieke activiteiten, breien, schilderen, knutselen, manicure, kung-fu, capoeira en bijschoolse activiteiten.

Het programma NOC heeft grote veranderingen teweeggebracht in het leven van de deelnemers en hun families. In de wijk Mangalô heeft Sr. José, een voormalige professional, een voetbalclub gesticht voor jongeren van 6 tot 17 jaar. Sr. José is ervan overtuigd dat via voetbaltraining kan gewerkt worden aan morele waarden, rechten en plichten, kortom aan de voorbereiding van de jongere tot een leven als volwaardig burger. Deze jongeren kunnen het verschil maken en een meerwaarde bieden aan de samenleving.

Sr José legt zich nu al twee jaar met volle overtuiging en op vrijwillige basis toe op zijn taak als coach van zijn voetbalploeg. De vraag vanwege jongeren en ouders is groot om deel te nemen aan de trainingen. Aan de hand van observaties door onze medewerkers en getuigenissen van de jongeren en hun ouders kunnen we stellen dat Sr José zeer succesvol is in zijn taak: de jongeren zijn zelden of nooit afwezig, ze komen meestal stipt op tijd naar de trainingen, ze tonen zich erg geïnteresseerd en hebben een groot respect voor hun trainer. Eén van de ouders getuigt:

“Voetbal is schitterend, het houdt onze kinderen bezig en wij kunnen gerust zijn dat ze in goede handen zijn en we weten waarmee ze bezig zijn. De trainer is een zeer verantwoordelijk man. Belangrijk zijn ook de toernooien die georganiseerd worden, die houden onze kinderen gemotiveerd om steeds beter te doen.” (Denise en Joad)

Joad Alves, moeder van Ricardo Alves Santos zegt: “Sinds hij is gaan deelnemen aan de voetbalactiviteiten is mijn zoon Ricardo veel socialer geworden, maakt hij nieuwe vrienden en is stipter geworden in zijn activiteiten.”

Josemara, moeder van Edson Batista Santana getuigt: “Mijn zoon staat nu met meer verantwoordelijkheid in het leven. Hij zorgt ervoor dat hij stipt aanwezig is op de training. Hij mist geen enkele training of toernooi en legt zich ook meer toe op zijn studies.”

Denise is moeder van Natanael Messias Santana Araújo en van Ismael Santana Araújo. “Mijn twee zoons spelen graag voetbal, en dankzij de discipline die ze daar leren zijn ze zich ook meer gaan toeleggen op hun studies.” Ze vindt het belangrijk dat ze hun aanleg voor voetbal verder kunnen ontwikkelen om misschien op een dag ontdekt te worden door voetbalprofessionals.

Cristiane, moeder van Talisson Mates Santos en Thiago Mates Santos, voegt eraan toe: "Mijn zoon Talisson is duidelijk beter geworden op school. Hij gedraagt zich nu ook beter thuis, hij leert zijn temperament controleren. Thiago is verantwoordelijk en stipt in zijn activiteiten."

Het Centrum van Wijkateliers (NOC) van de Pastoral do Menor wil samen met de lokale gemeenschap sport, ontspanning en cultuur promoten in de hoop nieuwe perspectieven te openen voor kinderen, jongeren en hun families die op veel vlakken uitgesloten worden.

Leidyane, nieuwe coördinatrice van het programma NOC.

De Opvangtehuizen

Ik wil u hier een kort overzicht geven van de evolutie van onze activiteiten gedurende de eerste drie maanden van het jaar in onze opvangtehuizen of gezinsvervangende woningen. Ik wil graag aanstippen dat alle opgevangen kinderen en jongeren ingeschreven werden in de lokale scholen. In het Braziliaanse onderwijssysteem hebben de leerlingen elke dag van de week een halve dag les, hetzij in de voormiddag of in de namiddag (en in sommige gevallen ook 's avonds). Tijdens het vrije halve dagdeel nemen de kinderen en jongeren van de opvangtehuizen deel aan de activiteiten van andere programma's van de Pastoral do Menor. Tijdens de maand januari, zomervakantie in Brazilië, konden onze kinderen en jongeren genieten van een 10-daagse vakantie op een landgoed in de naburige gemeente Inhambupe. Daar konden ze naar hartenlust spelen, ravotten en op ludieke manier kennis maken met het leven en werken op een boerderij. Er werden allerlei activiteiten georganiseerd met andere kinderen uit de gemeente. De kosten voor de Pastoral do Menor lagen zeer laag omdat het logies werd aangeboden door familieleden van onze psychologe, Izabela Simões, eigenaars van het landgoed. Onze kinderen en jongeren namen ook deel aan de festiviteiten voor de lokale patroonheilige en konden naar de kermis gaan. Het hoeft geen betoog dat ze er met volle teugen van genoten hebben.

In januari namen onze onthaalmoeders deel aan vormingsactiviteiten georganiseerd door de Pastoral do Menor en in maart aan een speciale vormings sessie met deelnemers van andere organisaties. Deze vormingsbijeenkomsten werden als zeer positief ervaren omdat er praktische informatie en tips gegeven werden over het onthaal van sociaal kwetsbare jongeren. Ook de uitwisseling met andere organisaties werd als zeer leerrijk beschouwd. In de komende maanden zullen er nog twee zulke vormingsbijeenkomsten georganiseerd worden.

Maandelijks worden de verjaardagen gevierd. Dit is een belangrijk moment omdat de jongere het belang leert inzien van de dag waarop hij/zij geboren werd en zodoende ook meer waardering leert te verwerven voor het eigen leven, de ouders en de familie. Aan dit maandelijks feestje nemen alle medewerkers en opvoeders van de Pastoral do Menor deel.

Er wordt veel aandacht besteed aan de pedagogische, psychologische en sociale begeleiding van de kinderen en jongeren, zowel individueel als in groep. Elke woensdag worden spirituele bijeenkomsten georganiseerd door de zusters en Padre Freddy. Hieraan wordt deelgenomen door alle kinderen en jongeren, onthaalmoeders en de diakens die momenteel stage lopen op de Pastoral. Tijdens deze momenten leren we het belang begrijpen van de aanwezigheid van God onze Vader in ons leven.

Nildes Oliveira Silva Gomes

Coördinatrice van de Opvangtehuizen van de Pastoral do Menor de Alagoinhas

DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL

OPGELET ! - NIEUW REKENINGNUMMER !

Giften voor het straatkinderenproject van Freddy Goven in Alagoinhas kan je steeds overmaken via een overschrijving of via een permanente opdracht op rekening: **BE84 4358 0341 0159**

van DMOS vzw, Leopold II- laan 195, 1080 Brussel

Mededeling : **project 5078 - Conviver Alagoinhas Brasil.**

Indien het jaarlijkse totaal van je giften minstens 40 euro (*) bedraagt,

ontvang je automatisch een fiscaal attest.

(*)Deze 40 euro kost u dank zij het fiscaal attest in werkelijkheid slechts zo'n 25 euro.

Houd hiermee rekening wanneer je het bedrag dat je écht wil delen gaat bepalen!

DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL

Het afdrukken van de nieuwsbrief werd gesponsord door

Lange Leemstraat 372 – 2018 Antwerpen
Tel. 03 201.93.10 - www.itxx.be – info@itxx.be

Verkoop, installatie en onderhoud van hard- en software, netwerken en beveiliging
Gespecialiseerd in kantoor netwerken en infrastructuur